

na nim ma, nastane jene hegen prozowannie,
jena hegen praudosź a na konju nitscho, aby
gor ta smercź. Ale ta bolosź, kiź steje saśluzja-
zeje smerczie teho sboźnika sem pschindze, ton
strach psched tym nahlym sapalenjom teho he-
wał tał lubosneho Boha na ton riech,

pschetoź kał daloko to dze, može jedyn s' Je-
sufoweho czerpenja, steje wot so sameho
wuswoleneje Martry teho stworiczeła natou-
knyć, kiź nas ta natura teho wujednania
wuczi, a so žana druha možnosź była nej,
žadyn cźloweł neje moł teho drugeho wumoz,
žadyn Zandžel, aby hewał stworenje je tu pom-
hać mołe, woni jo dyrbeli wostajicź wicźni.
Pschetoź teisch teži Zandželio nitscho neisu.

„Zasnoscź schickich Cherubinow a ta swjatosź
„Seraphinow je jeno cziemnosź psched tobu,“
schto bychy woni czi nicź žyli? Won sam
lutki je to czi nicź dyrbiak;

ta bolosź, praju ja, te želbuczie sboźni wujindze;
pschetoź wone pschindze ktemu priotksaczu: tu
sboźnosź nochy hinał da hać jeno psches tu
krej Jesusa. Pschetoź dze my bychmy byli,
dy by žadyn Sboźnik nebył!

Dyž pał so ta smercź a te czerpenie Jesufowe
naschej duschi jeden mohl we schickej swojej wul-
koszie priotk staji,

Dyž jedyn na tu paru spomina, kiź Jesufo-
wu łowu, czielo a žyłu parschonu hać na
dno je pschekrepita, kał jeho nasche riechi